

Міністерство освіти і науки України
Відокремлений структурний підрозділ Національного
авіаційного університету «Кіровоградська льотна академія
Національного авіаційного університету»

**Матеріали
V Міжнародної
науково-практичної
конференції**

*«Управління високошвидкісними рухомими об'єктами
та професійна підготовка операторів
складних систем»*

Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Управління високошвидкісними рухомими об'єктами та професійна підготовка операторів складних систем» 24-25 листопада 2016 року, Кропивницький. – Вид-во КЛА НАУ, 2016, – 332 с.

Організаційний комітет:

Голова:

Неділько С.М. – начальник Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, д.т.н., професор.

Заступники голови:

Обідін Д.М. – заступник начальника Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету з наукової та навчальної роботи, д.т.н., професор;
Неділько В.М. – директор Науково-виробничого інституту аеронавігації Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н., доцент;
Сидоров М.В. – доцент кафедри інформаційних технологій Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.пед.н., с.н.с.

Відповідальний секретар:

Козловська О.А. – ст. лаборант кафедри авіаційної метеорології Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету.

Члени оргкомітету:

Баранов Г.Л. – професор кафедри інформаційних систем і технологій Національного транспортного університету (Київ), д.т.н., професор;
Дем'янчук В.С. – професор кафедри обслуговування повітряного руху, Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету д.т.н., професор;
Залевський А.В. – декан факультету менеджменту Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н., доцент;
Калкаманов С.А. – професор кафедри електричного транспорту Харківського національного університету міського господарства ім. О.М. Бекетова, д.т.н., професор;
Кіліан М. – завідувач кафедри розвитку та будівництва Університету прикладних наук Вайєнштефан-Трієздорф (Німеччина), доктор інженерних наук, професор;
Кушнір О.О. – помічник начальника академії з громадських зв'язків, к.пед.н., доцент;
Невиніцин А.М. – декан факультету обслуговування повітряного руху Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, к.т.н., доцент;
Нестеренко К.С. – зав.кафедри авіаційної техніки Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету, д.т.н., професор;
Сіроштан С.М. – начальник редакційно-видавничого відділу;
Українцева Т.П. – в.о. директора науково-технічної бібліотеки;
Українець Є.О. – професор кафедри конструкції та міцності ЛА і двигунів Харківського університету повітряних сил ім. І.Кожедуба, д.т.н., професор;
Шульгін В.А. – декан факультету льотної експлуатації, к.т.н., доцент.

V. Aksenova	Possible logical errors (preventive approach) in deductive inferences of pilot's decision.....	213
О.П. Бондар	Математичний підхід в моделюванні складної авіаційної системи	215
И.И. Енина	Применение карбона при изготовлении деталей и узлов подвергающихся критическим температурным нагрузкам	216
С.В. Королев, Л.А. Максимова	Структурирование информации в процессах моделирования обучения	218
Е.И. Скловская, И.З. Скловский	Логические ошибки в индуктивных умозаключениях пилота.....	221
О.І. Скловська, І.В. Бурматов	Синергетична парадигма управління соціальними процесами в контексті філософії науки	223
В.М. Вовк	Забруднення поверхневих і підземних вод Побужжя в межах Національного природного парку «Бузький Гард»	226
К.І. Гайдук, Ю.О. Щербаков	Оцінка екологічного стану річки Сухокляя	229
О.Ф. Гелевера	Шляхи вирішення екопроблем річок Центральної України.....	231
О.А. Голодаєва	Модернізація методів синтезу штучних полімерів, шляхом зменшення обсягів водних та енергетичних ресурсів	234
А.О. Домаранський, Р.В. Синельнікова	Екостан річки Інгул та його вплив на туристичний розвиток регіону	237
А.А. Калашник	Комплексная оценка радиозэкологической ситуации в г. Кропивницкий	240
Р.В. Юзефович	Вплив сучасного фармацевтичного виробництва на екологічний стан водних ресурсів.....	241
І.Л. Якуніна	Основи мережевого планування діяльності оператора АНС в курсі вищої математики	244
І.І. Романько	Організація міжнародного співробітництва як пряму позааудиторної діяльності в КЛА НАУ з метою підвищення ефективності громадянської соціалізації курсантів	248
І.І. Романько	Синергетичний підхід до викладання історичних дисциплін в Кіровоградській льотній академії Національного авіаційного університету	251

Секція 5

Економіко-управлінські та правові аспекти професійної підготовки авіаційних фахівців

А.С. Арапов, С.В. Сорокун	Использование технологий CALS/PLM для интегрированной логистической поддержки в гражданской авиации	254
О.С. Арапов	Визначення економічної ефективності діяльності авіатранспортної компанії	256
В.В. Баранов	Кейс-метод как элемент современной программы подготовки авиаспециалистов	259
В.В. Баранов	МВА «авиационный менеджмент»: траектория развития.....	261

Синергетична парадигма управління соціальними процесами в контексті філософії науки

Філософія науки має:

- сформулювати сутність синергетичної методології дослідження і в чому її відмінності від інших класичних методологій;
- охарактеризувати головні риси і характеристики глобальної трансформації людства;
- визначити, у чому проявляється креативність соціальної самоорганізації сучасного українського суспільства;
- розкрити сутність закону соціальної синергії як загального закону цивілізованого розвитку людства;
- обґрунтувати синергетичний підхід до аналізу процесів соціальної самоорганізації сучасного українського суспільства;
- дати аналіз синергетичної методології самоорганізації цивілізованого людства та її вплив на людський розвиток.

Саме тому філософія науки має дослідити:

- 1) теоретико-методологічні основи аналізу синергетичної парадигми;
- 2) зміни, які відбуваються в різних системах в умовах нестабільності;
- 3) дії механізму самоорганізації;
- 4) можливості соціального управління і суперечлива сутність кризи;
- 5) ідеї про креативність хаосу, його конструктивність, направленість його просування до нової соціальної організації;
- 6) дослідження принципу не лінійності культурно-історичного часу.

Досліджуючи управління соціальними процесами як складний соціальний організм, слід визначити напрямки філософії науки, що сприяють більш адекватному розумінню цього досить складного феномена:

1) Синергетика як науковий напрямок, її основні принципи і стратегії: трансдисциплінарність синергетики (С. Курдюмов, Є. Князев, І. Добронравова, В. Бех, В. Воронкова); проблеми міждисциплінарного узгодження і діалогу (В. Аршинов, В. Буданов, Н. Савічева); соціальні і філософські основи концепції фрактала (В. Войцехович); фрактальна семіотика (В. Тарасенко); наслідки зміщення в парадигмальній системі ціннісно-онтологічних орієнтацій (В. Єгоров); катастрофічність поведінки нелінійних систем в точках біфуркації (В. Глазунов).

2) Нові світоглядні основи буття: філософія відкритого світу (В. Єгоров); ідеї коеволуції природи і суспільства (С. Курдюмов, Л. Бараусова, Р. Додонов); стійкого розвитку (А. Урсул, А. Романович, В. Воронкова, О. Кіндратець); екогуманізму (В. Вересякіна) як шляху вирішення проблеми виживання людства, забезпечення його безпеки.

3) Формування концепції соціальної синергетики як загальної теорії соціальної самоорганізації: розкриття феноменології, есенціології есхатології та специфіки виявлення самоорганізації в концепції синергетичного історизму (В. Василькова); синергетична стратегія національного розвитку і реалізація моделі технологізації управління науково-інформаційним простором (Г. Котельников, М. Піддубний); суспільство як жива система (О. Мелехова).

4) Загальні і спеціальні підходи до дослідження соціальних трансформацій, співвідношення самоорганізації та управління в соціальних системах (В. Аршинов,

К. Делокаров, О. Козлова, Н. Савичева); прогнозування економічних процесів в умовах нестабільності (Д. Чернявський, М. Старков, О. Щербаков); розуміння кризи як важливої фази в розвитку зверх складних систем, що свідчить одночасно про вичерпання ресурсів минулих джерел розвитку та активізація пошуку нових можливостей соціальної організації (В. Романов).

5) Системна криза та ризики в умовах соціальних трансформацій: теоретичне і практичне прогнозування, шляхи подолання кризи, можливості управління (В. Буданов); ризики культури в періоди біфуркацій (Г. Малинецький); особливості саморозвитку культури в перехідних суспільствах (В. Копчик); антропогенні кризи та їх параметри, культура як антиентропійний механізм (А. Назаретян); втрата ефективності комплексу культурних зразків – репліка торів – як причина розвитку соціокультурної нестійкості (Д. Сотнікова, Б. Пойзнер); процес віртуалізації суспільства та його загрози (К. Колін); соціально-психологічний синдром передкризової людини (А. Назаретян); невротична особистість та стресові стани (Л. Колеснікова); забезпечення інформаційно-психологічної безпеки особистості (Г. Грачов).

6) Співвідношення порядку і хаосу: їх складна опозиція у давніх картинах світу (Б. Пойзнер); конструктивна і созидаюча роль хаосу в синергетичній парадигмі (Є. Князев, О. Астаф'єва); визнання синтезу порядку і хаосу (В. Бранський) як об'єктивності реальності, що знаходиться на межі (В. Єгоров).

7) Синергетичне мислення як шлях до становлення і пізнання цілісної людини: синергетичний процес становлення особистості (М. Каган, Л. Бараусова); збереження цілісності особистості через удосконалення: освіта як процес, що розвиває здатність синергетичного мислення і креативність; освіта і самоосвіта, їх включення в гештальт-освіту (Є. Князева, С. Курдюмов, В. Веряскіна, О. Долженко); синергія виховання і навчання (Л. Новікова, М. Соколовський); смисли самопізнання, саморозвитку і самоорганізації людини у досягненні цілісності і в розкритті відношення з Іншим, в узгодженості стратегій взаємодії культур і цивілізацій (Г. Аванесова).

Соціальне – це процес впливу суб'єкта на об'єкт, направлений на упорядкування, збереження, руйнацію чи збереження системи об'єкта у відповідності з поставленими цілями. Управління як вид людської діяльності існує з тих пір, як виникла необхідність в сумісній діяльності людей. Кожна історична епоха вносить свої корективи у відношення суб'єкта управління, методи стимулювання, масштаби організації самого процесу, але тільки у ХХ столітті з'явилися і почали розвиватися наукові підходи до соціального управління. Соціальне управління являє собою невід'ємну частину людського буття, без якого неможлива сумісна діяльність людей і суспільства в цілому.

Теорію управління соціальними процесами слід оцінити як акумульовані і логічно упорядковані за певними правилами знання, які представляють собою систему принципів, методів і технологій управління, розроблених на основі інформації, отриманої як емпіричним шляхом, так і в результаті використання досягнень ряду конкретних наук. Часто теорію управління розділяють на два рівні: перший представлений теоріями соціального управління, які являють собою частину політико-економічних і соціально-філософських концепцій, що пояснюють механізм функціонування суспільства на різних історичних етапах; другий являє собою прикладну дисципліну, яка інтегрує в собі, з однієї сторони, фрагменти фундаментальних наукових теорій, в першу чергу математики, логіки, психології та інших, а з другої сторони – це сукупність практичних знань і навичок, які об'єднують достатньо багатоманітні об'єкти загальною задачею управління.

Список літератури

1. Скловська.О.І. Постнекласичні підстави становлення цивілізаційної комунікативної культури//Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: Збірник наукових праць. / Гол. ред. В.Г. Воронкова. – Вип. 46. – Запоріжжя: Вид-во ЗДІА, 2011. № 46. – С. 135-144. (Фахове видання з філософських наук).

2. Скловська.О.І. Постнекласична метафізика націєгенезу: дослідження свободи в контексті творчості С.Б. Кримського//Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка [Текст]. Вип. 95 / Треті Всеукраїнські Кулішеві читання з філософії етнокультури, присвячені пам'яті С.Б. Кримського:«Феноменологія софійності в українській культурі. Запити філософських смислів у мові, мистецтві, літературі». За ред. проф. В.А. Личковаха / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г.Шевченка; гол.ред. Носко М.О. – Чернігів: ЧНПУ, 2011. – С. 25-29. – (Серія: філософські науки).